

Дороги

Борис Чигиринець

Гримлять шляхи, здригаються дороги
Під тягарем окованих коліс...
О, скільки кожен болю і тривоги
Цими шляхами в молодість проніс.

Гримлять шляхи старого Ганнібала
Луною бронзи, міді й чавуну...
О, скільки тут промчало коней чвалом,
Пронісши в смерть оту дзвінку луну...

Пливуть шляхи. Ідуть шляхами люди,
Гарматні жерла чорну смерть несуть...
Та все ж без цього й радості не буде,
Бо тільки в грозах до веселки путь.